

OVERLEVEN DOOR WERELDRECHT

een uitgave van het plaatselijke Register van Wereldburgers (R.W.)

*Postgiro van het R.W. te Hove:
nr. 000-1149901-63*

*BE-2540 Hove, juni 2006
Vredestraat 65*

☎ + 32.(0)3..455.77.63

e-mail: verstraeten.jean@belgacom.net

www.recim.org/cdm/wereldburgers.htm

WERELDFEDERALISME : WAT NU?

Moet men het wereldfederalisme als een verloren zaak beschouwen? In ieder geval kwam niets terecht van de verzuchtingen die onze bewegingen reeds na de eerste wereldoorlog koesterden.

We hadden ondanks alles gehoopt, dat de twintigste eeuw die van de ontwapening zou worden. Maar men weet wat werkelijk geschiedde. Zelfs het einde van de koude oorlog betekende hoegenaamd geen keerpunt. De erdoor geschapen verwachtingen sprongen als een luchtbel.

En wat te denken van de andere op wereldvlak gestelde problemen, als daar zijn : honger, teloorgang van de leefwereld, energieschaarste, sociaal onrecht, schendingen van de grondrechten ? Ook die vonden geen duurzame oplossingen. Zullen we dan de conclusie trekken, dat we een streven als het onze beter laten varen?

Niet te vlug! Er bestaat in de wereld, op het stuk van ethisch-maatschappelijke aangelegenheden, immens veel inspiratie en inzet. Wij kunnen niet aannemen, dat die voor eeuwig nutteloos zullen blijven. Wel stelt men terecht de vraag wat concreet overblijft van de beweging voor wereldburgerschap en wereldfederalisme.

Sommigen verspreiden het gerucht dat die niet veel meer te betekenen heeft. Nu, op sommige plaatsen, zoals in België, raakten de dingen inderdaad in waakvlamtoestand. Elders nochtans geschiedt nog heel wat. Zo lopen er bijvoorbeeld in zowat twee dozijn landen ter wereld projecten van Wereldsolidariteit tegen de Honger. (Dit laatste, zoals men zich zal herinneren, werd opgericht in 1982 op initiatief van het Congres der Volkeren.)

Ook namen geestverwanten van andere wereldfederalistische bewegingen dan de onze prijzenswaardige initiatieven. Zo kwam het tot de stichting van de Coalition for World Parliament and Global Democracy, e-mail: didiercoeurnelle@village.net, J. Delhaizestraat 28, 1080 Brussel. Deze coalitie verspreidt op het ogenblik een verzoekschrift waarin de U.N.O. verzocht wordt in alle landen van de wereld referenda te houden over de vraag of de bevolking een rechtstreeks verkozen wereldparlement verlangt. Zij geeft ook het blad World Democracy News uit, in de zes talen van de Organisatie van de Verenigde Naties. Men kan op het genoemde adres een proefnummer aanvragen.

Laat ons niet geloven, dat de kracht van wat waar en rechtschapen is voor immer machteloos moet blijven.

<p>INHOUD : pag. 1: Wereldfederalisme, wat nu? - pag. 2 : Nieuws van het wereldburgerfront - pag. 3 : Oorlog: een eeuwige noodzaak? - pag. 5: Leven in tijden van Godsverduistering - pag. 7: Enkele flarden</p>
--

NIEUWS VAN HET WERELDBURGERFRONT

Congres der Volkeren

Op 4 maart 2006 kwamen het Congres der Volkeren en de Consultatieve Vergadering bij het Congres bijeen in Parijs. Men besliste onder andere om vanaf 21 maart 2007 nieuwe verkiezingen van afgevaardigden op het Congres te organiseren. Deze dag koos men uit, omdat hij, samen met 21 september, op een conferentie van mondialisten in 1975, werd uitgeroepen tot Wereldburgerdag. Op die data immers duren dag en nacht overal op aarde even lang. Hierin zag men een symbool van het gelijke recht op licht van alle bewoners van de planeet, dat wil zeggen : van hun gelijk recht op een leefbare wereld en op eerbiediging van hun menselijke waardigheid.

In 2007 zullen vijftien nieuwe afgevaardigden op het Congres voor negen jaar worden aange-steld. De (geheime) verkiezingen geschieden elektronisch of per post. Om zich kandidaat te stellen moet men 1) geregistreerd zijn, 2) bekend zijn als wereldfederalist sinds ten minste twee jaar, 3) een programma en een strategie indienen.

Nadere inlichtingen kan men bekomen bij:

Jean Marc Zan
4 bis, avenue Gallieni
91800 BRUNOY (Fankrijk)
e-mail : jmzl@free.fr
<http://ascop.editme.com>

Algemene Vergadering en Vergadering Raad van Beheer

Op 5 maart 2006 's morgens vond de A.V. van het (internationale) Register van Wereldburgers plaats. Daarop bracht men verslag uit over de activiteiten van het vorige jaar. Ook lichtte men de finances door en stelde men een nieuwe Raad van Beheer aan.

Vanaf elf uur vergaderde dan deze laatste. Een presidium werd samengesteld: Daniel Durand en Liliane Metz-Krencker blijven respectievelijk voorzitter en algemene secretaresse.

Tot de andere punten die ter sprake kwamen, behoorden: het voorbereiden van mondialistische studiedagen, de publicaties van het Register, een nieuwe website, de

voorbereiding van de reeds vermelde verkiezingen van het Congres der Volkeren.

Een verslag over deze vergaderingen kan men op 't ogenblik waarschijnlijk reeds lezen op www.recim.org of men kan het opvragen bij ons of bij Daniel Durand, "Les Nids", FR-49190 Saint-Aubin-de-Luigné.

Vanaf 16 uur, steeds op 5 maart, vond een gala plaats ter gelegenheid van de veertigste verjaardag van een in maart 1966 gelanceerde oproep door dertien wereldvermaarde persoonlijkheden. Daarin nodigden ze de bewoners van de planeet uit zich te laten registreren als wereldburger en deel te nemen aan een verkiezing van afgevaardigden op het Congres der Volkeren.

R.W. in Hove

Aangezien hij om gezondheidsredenen niet meer kan deelnemen aan internationale bijeenkomsten, gaf Jean Verstraeten zijn ontslag als lid van de Internationale Raad van Beheer. Hij blijft wel nog correspondent van het (internationale) Register en in die hoedanigheid ook lid van de vereniging die het (internationale) Register beheert. Een ledenlijst van deze vereniging (79 personen) sturen we naar wie erom vraagt of kan men vinden op www.recim.org

Kalender

We laten nog enkele data volgen:

29 mei 2005: gala in Parijs n.a.v. de genoemde Oproep van de Dertien

29 mei : vergadering van de controlecommissie van de verkiezingen van het Congres der Volkeren

2 juni : ontvangst op het stadhuis van Charleroi van het Comité voor Mondialisering van Gemeenten

29 juli tot 5 aug.: Université d'Eté du Mondialisme (Centre Culturel Espérantiste, PF 311, CH 2301 La Chaux de Fonds, kce.esperanto@bluewin.ch)

6 tot 7 oktober : Séminaire d'Etudes Mondialistes, in Bohicon (Benin)

VRAAG OM NADERE INLICHTINGEN.

OORLOG: EEN EEUWIGE NOODZAAK

Oorlog: “gelukkig maar”?

Wereldburger en auteur Julien Teppe, in zijn boek “Idôle Patrie”, citeert de Franse generaal Cherfils: “De oorlog is van goddelijke oorsprong... De volkeren zullen nooit ontwapenen. Gelukkig maar. Want alleen zo kunnen ze hun grootheid bewaren en kan de beschaving haar schoonheid behouden.”

Misschien bedoelde de generaal iets als Herakleitos waar die beweerde dat “polemos pantos patêr”, dat de oorlog de vader van alle dingen betekent? Alleen, de eigenlijke oorlogen, waar Cherfils toch kennelijk naar verwees, gaan steeds gepaard met een overvloed aan onzegbaar leed en kwaad. Daarenboven kweken geweldplegingen onverzoenlijke haat. Die laatste brengt dan weer nieuwe geweldplegingen met zich. En zo raakt de fatale kringloop gesloten.

Een en ander leidde in de twintigste eeuw tot twee verschrikkelijke wereldoorlogen. Na de tweede ontstond bovendien een wapenwedloop die de opvatting van de noodzaak van de eeuwige oorlog zeer paradoxaal maakte. Want zette men alle vernietigingsmiddelen in, dan zou dit het einde van de soort en dus meteen van haar eeuwige slachtpartijen meebrengen.

Drie “goena’s”

In het hindoeïsme, meer bepaald in het Shankyastelsel, bestaat de opvatting van de drie “goena’s”: sattvam, tamas en radzjas. Sattvam is licht, opstijgend, spiritueel, helder, goed, vredig, zalig. Tamas duidt op zwaarte, inertie, verval. Radzjas verwijst daarentegen naar beweging, actie, kracht, agressie, geweld en boosheid.

Waar nu de tamas van de routine, van de geblokkeerde toestanden of van de laffe lijdzaamheid plaats maakt voor de radzjas van de oorlog, daar kan die laatste toch regenererende krachten wakker schudden? En als dat zo is, moet men dan in zoverre de oorlog niet positief waarderen?

Maar...

Zo abstract gesteld, kan dit plausibel lijken. Maar oorlogen zoals ze werkelijk uitvallen, we schreven het reeds, brengen onveranderlijk onnoemelijke ellende en onnoemelijke boosheden met zich. Zij worden bovendien gevoed door een geest van mensonterend fanatisme en grootheidswaanzin. Voorbeelden daarvan liggen voor het grijpen. Zo verklaarde Keizer Wilhelm II in 1914: “De geest Gods is over mij nedergedaald omdat ik de keizer van de Germanen ben. Ik ben de vertegenwoordiger van de Allerhoogste, ik ben Zijn zwaard... Laat ze allen omkomen, de vijanden van het Duitse volk. God eist hun vernietiging. God, uit mijn mond, gebiedt u Zijn wil uit te voeren.”

Aan Franse zijde ging het er al even erg aan toe. We citeren even Léon Bloy: “Ik (...) ben ervan overtuigd, dat de grenzeloze haat van alle heiligen voor de duivels datgene is wat toekomt aan de vijanden van Frankrijk (= aan de Duitsers), aan deze eindeloze horden kannibalen, door razende hoogmoed bezeten; deze horden aan wie elk menselijk gevoel vreemd is... Ah, de Heilige Haat van de kinderen van het Licht voor die van de Duisternis, (...) voor die zestig miljoen verdoemden aangedreven door de demonen.”

En wat te denken van de kadaverdiscipline die aan ‘t front heerst? Een passage bij Lucanus, waarin hij de honderdman Loelius aan ‘t woord laat, luidt als volgt: “Ik zweer, dat indien u me beveelt het zwaard te ploffen in de borst van mijn broer, in de keel van mijn vader of in de shoot van mijn echtgenote wanneer zij op het punt staat te bevallen, ik zonder meer zal gehoorzamen.”

Dit alles vormt toch niet meteen de grootheid van de volkeren of de schoonheid van de beschaving?!

Antimilitarisme

Wat voorafgaat, mag erg antimilitaristisch aandoen. In werkelijkheid weten we niet goed hoe het verband ligt tussen oorlogen en legers. We trekken wel de normatieve conclusie, dat de krachten in mens

en maatschappij die om ontlading vragen, dit anders dan in krijgsverrichtingen *behoren* te doen.

Legerdienst weigeren?

Moeten we dan beginnen met legerdienst te weigeren? Geregistreerde wereldburgers kunnen zowel militair als gewetensbezwaarde zijn. Het R.W. spreekt zich daarover niet uit. Persoonlijk echter wilden we ons niet laten bevelen deel te nemen aan de massale moordpartijen tussen collectiviteiten. Daarom verklaarden we ons gewetensbezwaard in 1962. We vroegen daarbij om initiatieven die het mogelijk zouden maken veiligheid en vrede anders te dienen dan door verplichte legerdienst. We vroegen om civiele, geweldloze alternatieven. Bovendien stonden we ook toen op het standpunt, dat men dringend doeltreffende wereldinstellingen moest in 't leven roepen, bij machte oorlogen te vervangen door een wereldrechtsorde.

Verlieten we daarbij het domein van het realisme om ons te wenden tot utopische denkbeelden? Daarop kunnen we antwoorden, dat elke verwezenlijking steeds eerst in het stadium van de utopie verkeert. Bovendien treft men niet alleen aan onze kant utopische denkbeelden aan. Het geloof van de "realisten", dat namelijk steeds meer bewapening tot veiligheid en vrede zal leiden, moet men pas echt een gevaarlijke utopie noemen.

Wereldfederalisme

De feiten dwingen ons nochtans in te zien dat het wereldfederalisme sedert heel lang een utopie bleef. Inderdaad schreef bijvoorbeeld Constantin Pecqueur reeds in 1842 over de nood aan mondiale instellingen met wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht. En ook is het al meer dan een halve eeuw geleden, dat Nobelprijswinnaar Thomas Mann, toen hij zich in 1949 als wereldburger liet registreren, verklaarde: "We zullen de vrede pas verwezenlijken door middel van een wereldregering, om de eenvoudige reden dat zolang er geen mondiale legaliteit en geen wereldpolitie bestaan, de oorlogen de enige oplossing zullen blijven in geval van ernstige onenigheid."

Deze oude verzuchtingen leidden nog steeds niet tot verwezenlijkingen. Miste de mensheid dan definitief de kans om te overleven, o.a. omdat ze er niet toe kwam doeltreffende wereldinstellingen te creëren? Misschien zullen de pessimisten gelijk krijgen, maar men mag een schip in nood niet opgeven zolang er nog een schijn van kans bestaat dat men het naar een veilige haven kan loodsen.

(J.V.)

"*Homo sanguinaris* : zou dát de ware benaming van de mens zijn? (...) Een wilde, barbaarse, onmenselijke eeuw : dat is de onze, ondanks haar humanitaire grimassen. Nooit werd met minder scrupules zoveel bloed vergoten, nooit heeft men met meer ijver voor zoveel lijkenstapels gezorgd." (Jean Rostand, wereldberoemd bioloog, bij ons geregistreerd als wereldburger)

"Acht jaren na zijn wijding werden de Kalinga's door de Heilige en Genadige Majesteit van de Koning overwonnen en veroverd. Honderd vijftigduizend mensen werden gevangen weggevoerd, honderdduizend werden gedood en nog velen, velen meer kwamen om (...) (Dit is) voor Zijne Majesteit een reden voor het diepste berouw. Want al was iemand ook een misdadiger, zo houdt Zijne Majesteit het ervoor, dat zijn leven hem gespaard moet blijven, en dat moet leven wie te leven heeft." (Rotsedict van de Indiase koning Asoka, derde eeuw vóór Christus)

"Wanneer iemand één enkel mens afmaakt, wordt hij als bezoedeld en misdadig beschouwd, en men is van oordeel, dat een dergelijk iemand niet mag ontvangen worden in de aardse verblijfplaatsen van de goden (de tempels). Wie echter honderdduizenden mensen gedood heeft, die de vlakten met bloed overspoeld en de rivieren ermee bezoedeld heeft, dié wordt niet slechts in een tempel ontvangen maar men kent hem ook nog de hemel toe." (Lactantius, derde eeuw na Christus)

"De verplichte legerdienst is een bij uitstek totalitaire idee (...). Hij betekende een onmetelijke teruggang van de beschaving." (Georges Bernanos)

"Ik bezit geen reden om aan te nemen, dat wie me van mijn vrijheid zou beroven, me niet ook, eens dat hij me in zijn macht heeft, al het andere zou ontnemen." (John Locke)

“LEVEN IN TIJDEN VAN GODSVERDUISTERING”

Deze indrukwekkende woorden vormen de titel van een voortreffelijk boek dat Prof. Marc Eyskens, Minister van Staat, in 2001 uitgaf bij Lannoo.

Eyskens brengt onder andere, in gepopulariseerde vorm, een kort overzicht van de hedendaagse wetenschap en van haar toepassingen. We halen enkele passages over die laatste aan:

“ Daarnaast ontwikkelt zich razendsnel het GPS of Global Positioning System, dat toelaat alle personen en voorwerpen die zich op de planeet bevinden en die uitgerust zijn met de juiste chip per satelliet te lokaliseren en te bereiken. Dit zal de strijd tegen bepaalde vormen van criminaliteit, maar ook taken van bewaking, verkeersoriëntatie en beveiliging aanzienlijk bevorderen. ” (Zie p. 29)

De heer Eyskens, door ons aangeschreven in verband met de beklemmende kwestie van “electronic harassment” van personen en groepen, antwoordde ons, dat hij er zich terdege van bewust was, dat “kolossale misbruiken” tot de mogelijkheden behoren. In de geciteerde passage evenwel missen we een waarschuwend noot. Immers, wie garandeert ons dat het inbrengen van “de juiste chip” niet zonder de toestemming en buiten het medeweten van de betrokkenen zal geschieden? En wie zal zeggen wat men met die chip allemaal kan doen? Wij weten alvast, dat men sinds decennia (ook) door middel van onvrijwillig ingebrachte implantaten een geheel van onnoemelijke misdaden tegen de menselijkheid pleegt : alle informatie daaromtrent kan onmogelijk uit de lucht gegrepen zijn.

Maar wat te denken van de mogelijkheid criminaliteit te bestrijden? Wij aanvaardden bij wet geregelde elektronische gevangenschap, voor zover geen elektronisch materiaal in het organisme van de veroordeelden wordt aangebracht en men deze laatsten niet aan mensschennende experimenten onderwerpt. Uiteraard aanvaardden we evenwel niet, dat men weet niet welke geheime bendes ons buiten ons weten tot “staatsgevaarlijke figuren”, of tot “potentiële criminelen” uitroepen en op grond van zo’n weerzinwekkende laster men weet niet wat in ons gaan implanteren met men weet niet welke bedoelingen...

“(…) De productie van DNA-chips is gestart(…) Nog hoger zijn de verwachtingen in verband met de neurale computers die een synergetische combinatie zouden tot stand brengen tussen de artificiële intelligentie van de computer en de neuronen en de hersenwerking van de levende mens. Machine-intelligentie en menselijke intelligentie zullen complementair worden. (...) Gecombineerd met nanotechnologie zullen de computers met reuzencapaciteit steeds kleiner worden en kunnen ingeplant waar dan ook in het menselijk lichaam (...) of in allerlei menselijke organen bewegen als een soort herstellingsteam (de nanozwermen). Zij zullen aanzienlijk bijdragen tot het onderhoud van het menselijk lichaam en de naam verdienen van echte bodybuilders. Zij zullen ook allerlei sensorische handicaps wegwerken voor blinden, doven en verlamden.” (Zie p. 71 en 72)

Al deze medische mogelijkheden mogen in ’t verschiets liggen. Inmiddels wijst alles erop, dat sinds tientallen jaren het leven van waarschijnlijk honderdduizenden mensen door middel van implantaten (of door technologieën die zonder implantaten werken) in ruïneuze toestand kwam te verkeren en in een ontzettende nachtmerrie veranderde.

“Allerbelangrijkst wordt de ontwikkeling van de hersenimplantaten die de vermogens van het menselijk brein aanzienlijk zullen opvoeren en meer bepaald de geheugenfunctie van de mens enorm zullen verbeteren.” (Zie p. 72)

Wat we tot dusver vernamen over het geheime gebruik van hersenimplantaten gaat in een totaal andere richting. Men meldt, dat de cerebrale functie erdoor verstoord raakt en mensen verworden tot slaven van onzichtbare manipulators. Voorts, afgaande op de klachten van zeer veel (echte of vermeende) slachtoffers van zulke ingrepen, gaat naast hun gezichtsvermogen, juist ook hun geheugen dramatisch achteruit.

“(…)belangrijk is de vraag of een mens dezelfde persoon blijft als via breinimplantaten zijn intellectuele, karakteriële, eventueel zelfs zijn sentimentele vermogens zullen kunnen worden gewijzigd.”(Zie p.75)

Met of zonder breinimplantaten, de personen die beweren door “stralingstechnologieën” onvrijwillig geïmagineerd te worden, bevestigen zonder uitzondering, dat ze zich oneindig geschonden voelen.

“Het gedachtelezen komt eveneens dichterbij, omdat bepaalde hersenactiviteiten kunnen worden geëxternaliseerd, dit is op schermen geprojecteerd en vervolgens geanalyseerd.” (Zie p.74)

Pogingen tot gedachtelezen, met name door externalisatie op schermen : men onderneemt ze reeds verscheidene decennia. Een veelheid van bronnen meldt dit (zie onder andere het document dat John Akwei indiende bij de rechtbank van Washington en waarvan we in een vorige nieuwsbrief een samenvatting brachten).

* * *

Welk besluit we uit een en ander trekken? Zullen de technieken waarnaar de auteur verwijst in de toekomst een werkelijk mensdienende rol gaan spelen? Wij sluiten dit niet uit. Maar tot dusver zette men ze in wezenlijke mate in met het oog op onnoemelijk criminele ingrepen. Het woord van Chateaubriand stemt ons dan ook tot nadenken: “De misdaad leidt tot onbekwaamheid; onbekwaamheid brengt ongeluk”. (J.V.)

“...Bovendien is de voornaamste bron van de grootste kwalen die de mens treffen, de mens zelf : homo homini lupus (de mens is een wolf voor zijn evenmens)... Wie dit laatste duidelijk onder ogen ziet, aanschouwt in de wereld een hel welke die van Dante daardoor overtreft, dat de één een duivel voor de ander moet zijn. Hierbij is de één meer geschikt dan de ander om boven allen als 't ware als een aartsduivel op te treden, die - in de gestalte van een veroveraar - honderdduizenden mensen tegenover elkaar stelt en ze toeroept : ‘Lijden en dood zijn jullie lot : schiet nu met geweren en kanonnen op elkaar los’ en zij doen het! De handelwijze van menselijke wezens tegenover elkaar wordt in de regel gekenmerkt door ongerechtigheid, uiterste onwelwillendheid, ruwheid, ja wreedaardigheid : een tegenovergestelde houding treedt alleen bij uitzondering op. Hierop berust ook de noodzaak van de staat en de wetgeving... In alle gevallen die niet in het bereik van de wet liggen, vertoont zich dadelijk de aan de mens eigene meedogenloosheid tegenover zijn naaste.”

(A. Schopenhauer, Von der Nichtigkeit und dem Leiden des Lebens)

Volgens ons verdedigt Schopenhauer hier impliciet de noodzaak van een doeltreffende wereldrechtsorde.

“Wij, wij onderzoeken de geheimen van de materie. Wij interesseren ons voor atomen en wij hebben heel wat beters te doen dan ons bezig te houden met jullie belachelijke vernietigingswapens.”

(Ernest Rutherford tegen militairen die om zijn medewerking kwamen vragen. Deze geleerde misprees openlijk de ‘ingenieurs’ die vliegtuigen, bommen en onderzeeërs vervaardigden. Vandaag de dag zouden er vrijwel geen Rutherfords meer bestaan. Bijna alle wetenschappers zouden staan te drummen om zich tot slaven van het militair-industriële complex te maken.)

“De wereld vandaag de dag - wij weten dat wel - telt immens veel slachtoffers, maar rondom hen worden geen Dreyfus-affaires georganiseerd.” (Jean Rostand)

“Anaxagoras wees naar de hemel toen men hem vroeg waar zijn vaderland zich bevond. Diogenes antwoordde, dat hij kosmopoliet of wereldburger was. (...) Een stelregel van Aristippos, zowel als van Theodoros, luidde dat een wijs man nooit zijn leven moest wagen voor een stel gekken, onder het kwalijke voorwendsel dat hij dit veil moest hebben voor het vaderland.”

(La Mothe le Vayer, leraar van Monsieur, de broer van Lodewijk XIV: jawel!)

“Men moet de mensen laten weten, dat ze in levensgevaar verkeren : de wetenschap wordt misdadig.” (Albert Einstein)

ENKELE FLARDEN (door J.V.)

Iedereen zichtbaar voor onzichtbare bespieders?

Sinds enige tijd bewaakt men de metro in Brussel met camera's. Een honderdtal reizigers per jaar zou zich aldaar immers gemolesteerd zien. Daarom moeten alle anderen -tientallen miljoen op jaarbasis- op schermen verschijnen...

Zal dat helpen? Op grond van welke solide verificatiecriteria wil men dit bewijzen? En kunnen onzichtbare bespieders alleen onze verschijning zien? Of ook wat we lezen en schrijven? En wanneer zullen ze overgaan tot meeluisteren naar wat we zeggen?

Technisch behoort dit alles tot de mogelijkheden: in de metro, op straat, op het werk, op vergaderingen,...thuis. Meer en meer, overal en altijd, wordt iedereen controleerbaar voor onzichtbare bespieders. Daarmee komt voor een stuk aan de oppervlakte wat reeds tientallen jaren op geheime en misdadige wijze wordt beoefend: een geheel van technieken die men vaak samenvat onder het begrip Mind Control, bewustzijnscontrole dus.

Stralingskooien

Mind Control beoogt mensen zo totaal mogelijk te observeren. Maar niet alleen dat. Men wil ze ook laten denken en doen wat men verlangt. Of nog ze lichamelijk of geestelijk verstoren, ze uitschakelen, ze immobiliseren en isoleren. Een en ander kan neerkomen op onzegbare foltering, mogelijk levenslang, wellicht tot de dood erop volgt: trage of minder trage moord op afstand blijkt tot de mogelijkheden te behoren.

De auteurs van deze misdaden - dat zijn klieken in het leger, geheime diensten, de industrie, de wetenschappelijke wereld en allerlei maffia's - willen soms doen geloven dat ze door hun activiteiten "het vaderland" dienen of "subversie" bestrijden. Alleen, zijzelf vormen de grootst mogelijke staatsvijanden die men zich kan voorstellen. Om dat waar te maken, hoeft men maar te denken aan wat bijvoorbeeld in een grondwet als de Belgische geschreven staat.

We citeren enkele artikelen:

Art. 29 : "Het briefgeheim is onschendbaar."

Wanneer iemand zijn gedachten of gevoelens uitdrukt ter attentie van een ander, dan moet men dit beschouwen als het exclusieve rechtsgoed van hem/haar en van die ander. Wie zich dit goed zonder toelating toe-eigent, schendt één van de fundamentele rechten. De "grondwetgevende vaders" (dames waren er in 1830 niet) begrepen dit zeer goed. Vandaar dat ze zo kort en krachtig de onschendbaarheid van het briefgeheim bevestigden.

Thans is het geheim van de telefoonverbindingen, e-mails, faxen, ja zelfs van gewone brieven meer en meer verworden tot een irreëel denkbeeld. Men schendt op dit stuk de grondwet alsof het om iets gewoons ging (via Echelon enzovoorts). Maar de eigenlijke bewustzijnscontroleurs gaan oneindig veel verder. In hun misdadige waan matigen ze zich het recht aan binnen te dringen in alles wat een ander denkt, voelt of doet.

Art. 22 : "Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven ..."

Art. 15 : "De woning is onschendbaar..."

Art. 19 : "De vrijheid van erediens (...) alsmede de vrijheid om op elk gebied zijn mening te uiten, zijn gewaarborgd..."

Art. 12 : "De vrijheid van persoon is gewaarborgd(...)"

Deze rechten en vrijheden worden uiteraard volkomen met voeten getreden door de cryptocratieën die anderen aan geheime bewustzijnscontrole onderwerpen.

Art. 14 : "Geen straf kan worden ingevoerd of toegepast dan krachtens de wet."

De genoemde misdadige klieken echter gedragen zich alsof ze het recht bezitten naar eigen willekeur menselijke personen te vernietigen door ze op te sluiten - men kan zeggen - in stralingskooien, die men ook folterkooien, zoniet uitroeiingkooien zou kunnen noemen. Dat doen ze onder anderen met personen van wie ze vinden dat die niet helemaal denken en handelen zoals zij dat willen. We sturen preciezere gegevens naar wie erom vraagt. Men vindt er ook in onze vorige nieuwsbrieven.

Veelkoppig monster

Stralingswapens kan men vergelijken met een veelkoppig monster. Er bestaat een onbeperkte hoeveelheid toepassingen van. Men kan er ook plaatsgebonden mee werken. En zo zouden de Sovjets, in de jaren zestig, de Amerikaanse ambassade in Moskou jarenlang hebben bestraald. Niettemin bleef de Amerikaanse regering het gebouw gebruiken, zodat de personen die er werkten allerlei symptomen gingen vertonen en velen onder hen later aan kanker gingen lijden.

Volgens verscheidene bronnen verklaarde Kissinger hierover, dat het om een delicate kwestie met wijde vertakkingen ging...

Mag men veronderstellen, dat allerlei intriges en geheime oorlogen tussen stralingscryptocratieën op de achtergrond speelden? En dat dit verklaart, dat medewerkers op de ambassade werden opgeofferd? Zoals zo vaak wanneer het ernst wordt, komt de publieke opinie niets te weten.

Wat er ook van zij, te gelegener tijd schrikt men klaarblijkelijk voor weinig terug. Zo weet men algemeen, dat de vrouwen die in het begin van de jaren tachtig rond de rakettenbasis in Greenham Common kampeerden, aan bestraling werden onderworpen. Destijds gingen zij allerlei lichamelijke en psychische stoornissen vertonen. Jaren later, zoals we thans vernemen, begonnen velen onder hen aan kanker te lijden.

Gelden de Neurenbergprincipes alleen voor overwonnenen?

“Mind Control” met mobilfoons?

Volgens een studie van Tim Rifat (<http://darrendixon.supanet.com/microwaves.htm>) kan men door middel van mobilfoons aan Mind Control doen. Daarbij gebruikt men zeer schadelijke frequenties. In de bedoeling mag het daarbij liggen mensen alleen te bespieden of in stroomlijgende zin te manipuleren. In werkelijkheid vallen de gevolgen veel dramatischer uit. Rifat vermeldt kwalijke gevolgen op het vlak van: de cellen, de bloedsomloop, het hart/vatensysteem, het centrale zenuwstelsel, de stofwisseling, de klieren, de geslachtsorganen, de voortplanting, het gezichtsvermogen, het geheugen...Op den duur, en naar gelang van de intensiteit, kan bestraling ook leiden tot

depressie, schizofrenie, hartaanvallen, hersenbeschadigingen, beroertes en kanker...De lijst blijft onaf.

Het onderzoek naar voor bewustzijnscontrole bruikbare frequenties zou onder andere, in de jaren vijftig, begonnen zijn in het Tavistock - Instituut, een van de bekendste Britse psychiatrische instellingen. In 't kader van de Nato zou toen ook “Dr.” Jozef Mengele, de beruchte Nazi-misdadiger, zich met onderzoek op dat gebied hebben beziggehouden, en wel in ...België.

We raden aan de vermelde website te lezen of ons om toezending van de studie te vragen.

“The microchipping of humanity”

Het gaat hier om de titel van een studie van David Icke (http://www.mindcontrolforums.com/proffreedom.co.uk/chipped_population.html). Niet alleen betekent het geen kunst meer om naar willekeur chips ongemerkt in bijvoorbeeld iemands hersenen aan te brengen, men begint ook meer en meer te implanteren op “vrijwillige” grondslag.

Op de achtergrond speelt de intentie van cryptocratieën iedereen voortdurend zo totaal mogelijk te controleren. In dit verband bericht Dr. Carl Saunders hoe hij aan zeventien bijeenkomsten van “One-Worlders” deelnam in plaatsen zoals Brussel. (“One-Worlders” : daarmee bedoelt Saunders klieken die met alle middelen naar wereldheerschappij streven en die een ander extreem vormen van democratische wereldfederalisten.)

Op een van die bijeenkomsten, waaraan bijvoorbeeld Kissinger en CIA-figuren deelnamen, bediscussieerde men de vraag: “Hoe kun je mensen controleren als je niet over hun identiteitbewijs beschikt?” Daarbij dook de vraag op : “Hoe kun je de menigte overtuigen van de noodzaak van een geïmplanteerde chip?” In antwoord daarop schoof men het idee naar voren, dat men naar zoekgeraakte kindjes moest verwijzen. De CIA stelde voor een foto van een verdwaalde peuter op melkkartons aan te brengen. Dat geschiedde, maar aangezien de ingebrachte chip nu tot het sociaal aanvaarde behoort(sic)de verslaggever over Amerika), zie je die foto niet meer op verpakkingen...Saunders beklemtoont, dat

zulke discussies werden gevoerd alsof het over te bewaken vee ging. Is het dit wat we willen? Dat onzichtbare, mogelijk criminele cryptocratieën, die overigens alle gegevens kunnen doorsturen naar wie ze dat wensen, voortdurend alles in de gaten houden wat ons aangaat? Verlangen we dat ze dit kunnen doen buiten elk constitutioneel en wettelijk kader?

Indien dat niet het geval is, dan geldt het woord van het evangelie: **hora jam est nos de somno surgere** (het uur is aangebroken dat we uit onze slaap dienen te ontwakken).

Doodseskaders enz. in onze landen

Behoort de vrijheid van vereniging tot de grondwettelijk vastgelegde basisrechten? John Allman, coördinator van de Christians Against Mental Slavery (<http://www.slavery.org.uk>) meldt hoe Celia Hugues, een weerstandster tegen stralingswapens, op mysterieuze wijze “zelfmoord” pleegde, juist op de dag dat ze een vergadering met medestanders had gepland.

Ook elders, vooral in Rusland en Amerika, bericht men hoe mensen die rond dit thema van hun recht op spreken, schrijven en vereniging wilden gebruik maken, uiteindelijk aan moord of toch aan moordpogingen ten prooi vielen. Daarbij doen de daders in de regel aan een ongeval of aan zelfdoding geloven.

Daarnaast zou men wie protesteert eveneens onderwerpen aan pesterijen, geweldplegingen of intimidaties. Ook tot valse beschuldigingen tegen slachtoffers of andere personen die zich verzetten, zou men geregeld overgaan. Zo meldde de genoemde John Allman hoe de wagen van “Dempsey”, een slachtoffer, werd in brand gestoken juist op de dag dat ze ermee naar een bijeenkomst van lotgenoten in Leeds dacht te rijden. Toen ze dan de auto van een vriend wilde gebruiken, bleek dat men de remmen ervan had doorgesneden. Nadien zag ze er zich ook nog valselyk van beschuldigd de auto zelf in brand te hebben gestoken...

Gaat het hier om verzonnen verhalen? Zo ja, dan zou men door de jaren heen op allerlei plaatsen ter wereld dezelfde voorvallen uit zijn duim moeten zuigen. Daarom, wil men zich niet in een gemakkelijk a-priori nestelen, dan dient men de werkelijkheid van zulke huiveringwekkende feiten aan te nemen.

Tot die laatste behoort overigens ook onvrijwillige doodslag of zelfs opzettelijke moord begaan door de bestraling zelf. De grens tussen letaal en niet-letaal valt hier immers niet duidelijk te trekken; het verschil tussen beide zou men vooral als een kwestie van dosering dienen op te vatten, zoals dat tevens geldt voor andere vergiften.

En zo zou, volgens Ruth Gill, die zelf een slachtoffer van bestraling door microgolven beweert te zijn, de in 2004 overleden psycholoog en auteur Heiner Gehring, oud éénnveertig jaren, traag vermoord zijn. Gehring speelde een ware pioniersrol in de bekendmaking van “bewustzijnscontrolerende wapens”.

Maar hoe kan men zulke feiten bewijzen? Zolang de wet niet duidelijk zal omschrijven met welke middelen men ze kan en moet opsporen, zullen stralingscryptocratieën kunnen blijven geloven dat ze perfecte misdaden beoefenen...

Die laatste kunnen overigens ook de vorm aannemen van “psychiatrische” repressie. Zoals men weet, ging men geregeld tot die laatste over in landen zoals de Sovjet-Unie. Maar later bleek dat een vergelijkbare horreur ook in Westerse democratieën bestond.

En zo ging men enkele maanden geleden over tot de internering van Reinhard Munzert, een psycholoog en universiteitsprofessor die uiterst waardevolle studies maakte over het criminele, onnoemelijk mensverachtende gebruik op afstand van microgolven (zie www.mikrowellenterror.de).

Ook moest, in Frankrijk, het Collectif de Résistance contre les Abus dus aux Psychotechnologies (CAPT) zijn deuren sluiten “wegens geldgebrek maar ook wegens internering van een lid” (sic in een elektronisch rondschrjven).

Het CAPT (1) publiceerde hoogst valabele studies en verrichtte uiterst moedig pionierswerk. Ook mag men zijn coördinatrice, Nathalie Luthold, ongetwijfeld een intelligente en diep bewogen persoon noemen.

(1)<http://hometown.aol.com/ccapt2001/presentation.html>

Psy-wapens

In de bewapenings- en bespiedingswedloop tussen Oost en West werden ook parapsychische middelen ingezet. Dit blijkt ontegensprekelijk uit het boek "Psy-Agenten" van Ernst Meckelburg, uitgegeven door Langen Müller.

In de gewezen Sovjet-Unie, reeds in de jaren twintig, werden psy-fenomenen onderzocht door Dr. Leonid Wassiliev, lid van de Academie voor Geneeskunde, ordinarius voor psychologie aan de universiteit van Leningrad, drager van de Leninorde.

Officieel evenwel bleef men in dat land nog lang de realiteit van zulke verschijnselen loochenen. En zo werden in de Grote Sovjet - Encyclopedie van 1956 telepathische en andere paranormale fenomenen afgedaan als antiwetenschappelijk-idealistische ficties.

In 1975, schoorvoetend, moest men uiteindelijk bakzeil halen. Men schreef over parapsychologie als over valabel onderzoek. Dit zou onder andere vormen van sensitiviteit onder de loep nemen die het mogelijk maken informatie te ontvangen buiten elke gekende zintuiglijkheid om.

Reeds een jaar voorheen, in 1974 dus, had dezelfde encyclopedie de slotsom getrokken, dat "bio-informatische" en "bio-energetische" - parapsychische - verschijnselen niet uit het elektromagnetische overdrachtsprincipe te verklaren vallen. Dit te erkennen, betekende voorzeker een hele stap voor een officieel exclusief materialistisch bewind.

Meckelburg wijst er verder op, dat ook in de Verenigde Staten (en in het Westen in 't algemeen?) geheime diensten onderzoek op dit gebied hebben verricht en dat zij parapsychologische methoden metterdaad toepassen. Officieel wil men echter doen geloven, dat men er weinig of geen waarde aan hecht : desinformatie, om niet te zeggen liegen, is nu eenmaal een kunst waar geheime diensten in uitblinken.

Welke conclusie kan men uit een en ander trekken? "Mind Control" blijkt ook te bestaan zonder dat men met fysieke / technische dragers werkt. Wel zou men de beide vormen van mishandeling combineren. Zo zou men

iemand die men bestraalt, tegelijkertijd kunnen bewerken met bijvoorbeeld telepathische hypnose. Hoe een en ander er precies aan toe gaat, konden we evenwel niet zo best evalueren.

"Perpetrators"

In de V.S. melden verscheidene bronnen een en ander over "perpetrators" of kortweg "perps", dat zijn bij het gebruik van stralingswapens betrokken figuren. Velen onder deze laatsten zouden bijvoorbeeld iets mispeuterd hebben in strafrechtelijke zin. In ruil voor niet-vervolgging zouden ze dan moeten meewerken aan "bewustzijnscontrolerende" projecten (lees daarover o.a. wat Eleanor White schrijft op <http://www.raven1.net>). Soms zou men ex-gedetineerden wijsmaken dat een en ander te maken heeft met het re-integreren van delinquenten. Zo zouden dan mensen met een strafblad meewerken aan het zogenaamde "beter maken" van burgers die er geen bezitten...

Soms ook zouden "perps" zelf als kind reeds misbruikt geweest zijn voor Mind Control Operations. Later zagen ze zich dan zo goed als gedwongen zelf in de branche te treden.

Groepen in de V.S. (zie <http://www.mindcontrolforums.com/responses.htm>) poogden "perpetrators" zelf aan 't woord te laten komen op gewaarborgd anonieme wijze. Het resultaat hiervan, voor zover we konden nagaan, valt eerder ontgoochelend uit. We vonden nauwelijks meer dan een dozijn verhalen van "daders". Eén onder hen had in dronken toestand een vrouw doodgereden. Hij zag zich, wilde hij niet jarenlang de nor in gaan, tot medewerking verplicht. Hij beëindigt zijn belijdenis met de woorden: "May God have mercy on us!"

Sommigen zeggen dat ze zich bang voelen, want als ze iets "verkeerds" zeggen of doen behoren represailles tegen hun vrouw en kinderen tot de mogelijkheden (zoals dit in maffia's of in totalitaire regimes het geval is). Eén meldt dat hij mogelijk werd vergiftigd en zich blootgesteld zag aan (al dan niet gefingeerde) moordpogingen. Ook anderen melden dat ze geen ontslag kunnen nemen wanneer ze dat willen : hij of zij kan zich dan getroffen zien door tegenmaatregelen, in de

eerste plaats, op het vlak van de inkomsten. Eleanor White vat dit samen met de woorden: "Perp or starve" (Wees dader of crepeer van de honger). Bovenal geldt het strengste verbod ook maar iets te laten uitlekken naar de publieke opinie toe van de organisatie waarvoor men werkt. Wie het toch doet, valt ten prooi aan onverbiddelijke wraakoefeningen of ziet zich gek verklaard en in een hoekje geduwd (1).

Dat zulke boevenreglementen van kracht zijn, houdt evenwel niet in, dat al wie door deze sinistere activiteiten aan de kost komt, dit tegen zijn zin doet. Zo verhaalt bijvoorbeeld de zoon van een SS'er hoe hij uit volle overtuiging als Mind Control Operator functioneert. Een ander oppert dat hij de gemeenschap dient en dat hij zijn baan als nuttig voor het gros van zijn evenmensen beschouwt (2). Nog een ander meldt, dat hij gewoon verslaafd is aan het elektronisch bespieden van anderen, dat hij daardoor opmonteringen krijgt, zodat zijn broodheren heus niet hoeven te vrezen dat hij zal weglopen... Hierbij valt op te merken dat het gebruik van bewustzijnscontroleerende wapens klaarblijkelijk soms de vorm aanneemt van een rechtstreeks gadeslaan van de binnen-en buitenkant van een slachtoffer. Computer/brain-links betekenen weliswaar een sleutelwoord in al deze drijfverijen, maar operatoren - mensen dus - komen er toch ook aan te pas, althans te gelegener tijd : we menen ons, als leek op dit gebied, zo te mogen uitdrukken.

Eén ding hebben "perps" gemeen : ze berichten dat hun baan goed, tot zeer goed betaald wordt. Toch zouden zij, meestal opvallend weinig ontwikkelde figuren, heel kleine garnalen zijn in vergelijking met hun eigenlijke werkgevers : daarmee bedoelen we naar wereldcontrole en wereldheerschappij strevende cryptocratieën. Die laatste zouden hoofdzakelijk bestaan uit steenrijke klieken die functies vervullen in het militair-industriële complex of in het financiewezen.

Men verneemt meer door de genoemde websteaks te openen. We kunnen ook teksten met de post toezenden naar wie er om verzoekt.

(1) Eerst en vooral zouden de grote media de publieke opinie over de feiten dienen in te lichten : ze zouden dat kunnen op grond van een veelheid van bronnen, maar ze zien zich

monddood gemaakt. Pas wanneer ze de kracht zullen vinden om de dingen werkelijk en herhaaldelijk bekend te maken, zal ons inziens een afhaken uit wroeging van personeelsleden van stralingscryptocratieën aanzienlijk worden vergemakkelijkt. Zeker, ook als ze zichzelf aangeven, zouden "pers" aan bepaalde strafrechtelijke gevolgen komen bloot te staan, maar ze zouden dan opnieuw van een normale bescherming door de rechtsstaat kunnen genieten (wel zouden hun opdrachtgevers natuurlijk burgerlijk verantwoordelijk blijven). Moet men zulke denkbeelden utopisch noemen? Een utopie is het dan tevens, dat we nog iets anders kunnen verwachten dan een concentrationaire samenleving, waarin ieder, zoniet reëel dan toch potentieel, opgesloten zit in een stralingshel.

(2) "De gemeenschap dienen"? Het gaat hier om een verbluffende waan. Immers, wat doen deze antigroundwettelijke bendes werkelijk? Zij menen dat ze met mensen mogen doen wat ze willen. Dat ze hen volstrekt van elk recht op persoonlijke levenssfeer mogen beroven als hun dat zint. Dat ze hen mogen manipuleren in hun denken, voelen en handelen. Dat ze hen mogen onderwerpen aan onnoemelijk beschadigende en folterende bestraling. Dat ze hen arbeidsongeschikt mogen maken, zodat ze zich beroofd zien van een leefbaar inkomen. Dat ze van hen geïsoleerde, geïmmobiliseerde zombies mogen maken die in een hoekje aan hun kwellingen uitgeleverd worden (tot de dood er op volgt, of totdat ze aan moord ten prooi vallen?).

Kernoorlog tegen Iran?

Wat staat te lezen in een berichtenblad van het CRAP (= Collectif de Résistance à la Puce, 20, rue de Coquelet, 5000 Namur, gilboux@yahoo.fr)? Volgens Michel Chossudovski, auteur van onder andere "Globalization of Poverty", staat een oorlog met Iran voor de deur. Alle voorbereidingen zijn reeds afgerond. Elk ogenblik kunnen de vijandelijkheden losbarsten. Daarbij zouden ook tactische kernwapens worden gebruikt. Men kan die toestand moeilijk anders dan uiterst zorgwekkend noemen. Wij kanten ons uiteraard tegen de nucleaire bewapening van Iran. Onder geen voorwaarde kunnen we evenwel aanvaarden dat men wapens van het genoemde type zou inzetten.

Zogenaemde "mini-nukes" bezitten immers een explosieve kracht die één derde kan bedragen van die van de bommen op Nagasaki en Hiroshima.

Dat in die omstandigheden het regime van Iran aankondigt dat het zal terugslaan door raketten op Israël af te vuren, kan ons niet eens verwonderen. Het komt wel, op zijn zachtst gezegd, uiterst verontrustend over. Te meer doordat zulke tuigen ook Amerikaanse militaire basissen in Irak zouden kunnen treffen. Een en ander zou de hele regio in vuur en vlam dreigen te zetten. Ja, bij escalatie van de vijandelijkheden valt het losbarsten van een wereldoorlog niet uit te sluiten.

Dit toont nogmaals aan hoe gevaarlijk de toestand op aarde gebleven is, ook na het einde van de koude oorlog tussen Oost en West.

Daarmee geconfronteerd, kunnen we alleen herhalen wat we reeds veertig jaar geleden schreven, dat namelijk een anti-proliferatieverdrag niet kan volstaan om de kernwapens in de wereld te beperken en af te bouwen. Om daartoe te komen, behoeven we de totstandkoming van een heuse wereldwet en van een heuse mondiale rechtssprekende macht.

CRAP / burgemeesters

Het CRAP, het Collectif de Résistance à la Puce dus, verzet zich in het bijzonder tegen de identiteitskaarten met een chip en in het algemeen tegen het microchippen van de mensheid. Onlangs stuurde het ook een brief naar de burgemeesters van België. Hen werden de vragen voorgelegd a) wat ze denken van een regeling, zoals in Frankrijk, waarbij men de burgers de vrije keuze laat tussen een kaart met chip en een waarop men zelf alle gegevens kan lezen, b) of ze kunnen verklaren, dat ze in geen geval verplichte implantaten in menselijke wezens zouden goedkeuren.

Op verzoek van het CRAP, schreven we zelf de burgemeester van onze gemeente aan. We stelden hem de genoemde vragen en brachten ook de kwestie van het folteren en manipuleren van mensen door middel van onzichtbare energieën ter sprake.

Van veel politici, onder anderen van verscheidene ministers of ex-ministers, kregen we in verband met deze huiveringwekkende aangelegenheid tenminste een reactie. Maar onze burgemeester, ofschoon we hem verscheidene malen onze brieven in

herinnering brachten, gaf geen enkel teken van leven...

Klaarblijkelijk kent het gebrek aan bewustheid en aan moed van sommigen geen grenzen wanneer het gaat om deze op veel plaatsen ter wereld gemelde aanslagen op de elementaire rechten.

AIVD

Op 28 april 2006 zond Netwerk een interview uit met Van Hulst, hoofd van de AIVD, zeg de Staatsveiligheid in Nederland. Wat deze nette en kennelijk intelligente heer ons kwam uitleggen? Nu er een einde aan de koude oorlog kwam, dachten we dat men inlichtingen- of spionagediensten in aanzienlijke mate zou gaan afbouwen. Maar neen, het tegendeel blijkt met de waarheid te stroken. En zo zal de AIVD in de komende jaren vele honderden medewerkers méér gaan tellen dan thans.

De heer Van Hulst herinnerde er ook aan, dat zijn dienst, naar eigen goeddunken, tot schending van het brief- en telefoongheim mag overgaan. Erger nog, hij kan inbreken (sic) bij verdachte individuen of groepen. Zonder mandaat van de rechter van instructie dus... Vraag : welke waarborg bestaat dan nog, dat het grondwettelijk vastgelegde recht op onschendbaarheid van de woning zal worden gerespecteerd?

In de Verenigde Staten en in Rusland meldt men alvast, dat men op uiterst brutale wijze inbrak bij personen die protesteerden tegen "Mind Control". En onlangs nog meldde men ons verdachte sterfgevallen in Nederland.

FINANCIËS

Onze vurige dank gaat uit naar de wereldburgers en sympathisanten die na het versturen van onze laatste publicatie nogmaals het financiële putje hielpen vullen. Thans evenwel komen we weer min of meer op een nulpunt terecht (de juiste kosten van drukken en verzenden kennen we op 't ogenblik nog niet).

Daarom zouden wij ons immens erkentelijk voelen indien men nogmaals een storting wilde verrichten op **postgiro nr. 000-1149901-63** van het R.W. (men kan ook postzegels sturen). Wij springen heus zuinig om met de ontvangen bijdragen : controle is steeds mogelijk na telefonische afspraak.